

at de havde en virkelig Indflydelse paa de enkelte Samfundsborgeres hele økonomiske Liv. Det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i. Man bliver nødt til at regne med Skatteudgifterne, som de nu er sat op, og derfor er det aldeles nødvendigt, at vi har vor Opmærksomhed henvendt paa ikke at vælte nye store Byrder ud over den almindelige Befolkning hverken fra Statens eller fra Kommunernes Side.

Det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa et Spørgsmaal, som jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa, fordi det ligger udenfor det, som jeg særlig interesserer mig for, nemlig Spørgsmaalet om det kongelige Teater. Jeg er ikke særlig teaterinteresseret og endnu mindre teaterkyndig. Men det ærede Medlem sluttede med en Konklusion, som jeg mener i høj Grad er rigtig. Han sagde, at skal der tilvejebringes store Midler for Øjeblikket, maa det være til produktive Formaal. Det har nemlig den allerstørste Betydning for hele vort Samfundsliv, hvis vi skal naa gennem Krisen, at der bliver ydet den Støtte til Erhvervslivet, som det har Krav paa. Vi maa hjælpe det produktive Erhvervsliv til at komme gennem Vanskelighederne. Men nu er der det kedelige ved det, at i de gode Tider, hvor Pengene flyder rigeligt, synes man i alt for ringe Grad at tage Hensyn hertil og bruger Pengene til alt muligt andet end det, de skulde have været brugt til, nemlig at styrke Erhvervslivet. Og i pengeknappe Tider har man ikke Raad dertil. Derved bliver det, som i Virkeligheden skal bære det hele, forsømt. Hvis en Virksomhed, og det gælder baade private og offentlige, skal bære tunge Byrder, maa den i Tide udvikles og styrkes saaledes, at den i Virkeligheden er i Stand til at løse sine Opgaver.

Jeg vil gerne, som jeg oftere har gjort det her, pege paa nogle enkelte saglige Spørgsmaal, som jeg mener har stor Interesse, og som jeg tror maa tages op til en alvorlig Overvejelse, hvis der skal findes en Løsning. Og dér vil jeg først omtale Vestkysten, hvor jeg hører hjemme, og hvor jeg kender noget til Forholdene. Jeg vilde gerne have, at man tog hele Spørgsmaalet om Vestkystforholdene op til en samlet Undersøgelse. Jeg tror, at vi har en Fristelse til at gennemføre de forskellige

Ting alt for meget stykkevis uden at tage Hensyn til, om Sagen nu ogsaa kan gennemføres som Helhed saaledes, at det bliver en virkelig Løsning af de vanskelige Forhold. Der er forskellige Grunde, hvorfor jeg kunde ønske dette. For det første af Hensyn til Fiskeriet, som jo forhen har været et meget vigtigt Erhverv, men som nu er kommet ind i saadanne Forhold, at det i Virkeligheden er trist at høre paa, hvorledes Fiskerne er stillede. Det er et vanskeligt og farefuldt Erhverv, og det er blevet særlig vanskeligt i de sidste Aar, ogsaa paa Grund af de uheldige Afsætningsforhold. Jeg synes derfor, at der er god Grund til for Alvor at prøve paa, om man kunde ophjælpe dette Erhverv, bringe det den Støtte, som skal til, for at det kan komme i Gang igen. Naar man er sammen med Fiskerbefolkningen, er det dette, som de atter og atter understreger: Vi beder ikke om Understøttelse, men vi beder om Hjælp til at faa hele vort Erhverv til at gaa saaledes, at vi faktisk kan ernære os ved det, ellers maa vi tage under alvorlig Overvejelse at indstille vort Erhverv og lade hele Vestkystfiskeriet gaa i Staa, blive til intet. Det vil jo betyde, at et Stykke dansk Erhvervsliv faktisk gaar under.

Jeg skal minde om et andet Hensyn, som vi maa tage, naar vi skal have Vestkystforholdene op til Behandling, nemlig til Havets voldsomme Angreb paa den jyske Vestkyst. De sidste Dages Storme har yderligere afsløret, hvor alvorligt dette er. Vi fik for nogle Aar siden bygget en Havn ved Thyborøn, og det kan ikke nægtes, at vi stillede store Forventninger til denne Havn. Jeg tror, der er store Muligheder dér. Det viser sig, at Indsejlingen til Limfjorden er ret stabil, og at det er muligt at gaa gennem Kanalen selv med ret store Fartøjer. Hvis man gennemførte den Uddybning af Limfjorden, som der har været talt om, vilde Thyborøn Havn sikkert faa stor Betydning for Egnen derovre. Men naar man ser, hvorledes Høfderne synker, hvorledes den Beskyttelse, der er for hele det Stykke Vestkyst, falder sammen, hvorledes Stormene driver Vandet bag om Høfderne og skærer bort af Landet, saa kan man frygte for, at man efterhaanden kan komme til at staa overfor den forfærdelige Kendsgerning, at selve Thyborøn Havn